

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11568/2024
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Радисав Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Добрица Савић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 32/24 од 20.02.2024. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 32/24 од 20.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 32/24 од 20.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 317/23 од 08.11.2023. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да на крову своје штале постави 39 комада троугластих снегобрана од поцинкованог лима који би се од стрехе поставили по роговима у 3 реда и да на крову своје породичне стамбене зграде на катастарској парцели .. КО ... постави 48 комада троугластих снегобрана од поцинкованог лима, који би се поставили по роговима у 3 реда, а све како би се спречило падање наслага снега са крова објеката на службеност коју користи тужилац ради приласка повласној парцели .. КО ... и обавезан је тужилац да туженом на име трошкова спора плати износ од 54.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 32/24 од 20.02.2024. године, ставом првим изреке потврђена је пресуда Основног суда у Ужицу П 317/23 од 08.11.2023. године и жалба тужиоца одбијена као неоснована, док је ставом другим изреке одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени на чинидбу- постављање снегобрана на крову објекта туженог. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради чинидбе у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 2 ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе у овој правној ствари поднета је 11.04.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**